

ZÁKON O PŘEMĚNÁCH OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ A DRUŽSTEV

zákon č. 125/2008 Sb., ze dne 19. března 2008

ve znění:

zák. č. 215/2009 Sb., zák. č. 227/2009 Sb., zák. č. 355/2011 Sb., zák. č. 167/2012 Sb., zák. č. 303/2013 Sb., zák. č. 298/2016 Sb., zák. č. 33/2020 Sb. a zák. č. 162/2024 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ OBECNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

[Předmět úpravy]

(1) Tento zákon upravuje přeměny obchodních společností (dále jen „společnost“ a družstev a zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾.

(2) Přeměnou se pro účely tohoto zákona rozumí fúze společnosti nebo družstva, rozdělení společnosti nebo družstva, převod jmění na společníka, změna právní formy a přeshraniční přemístění sídla.

(3) Právní případy uvedené v odstavci 2 se řídí ustanoveními tohoto zákona. Nežli některé otázky řešit podle těchto ustanovení, řídí se ustanoveními zákona, který upravuje právní poměry obchodních společností a družstev, a občanského zákoníku o přeměně právnických osob nebo o přemístění sídla.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (kodifikované znění), ve znění směrnic Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1023, (EU) 2019/1151 a (EU) 2019/2121 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23.

Přehled výkladu:

- I. Obecně o přeměnách
- II. Druhy přeměn

K § 1

I. Obecně o přeměnách

1. Přeměnami obchodních korporací, tedy obchodních společností a družstev (viz § 1 odst. 1 z. o. k.) se dle zákona o přeměnách rozumí (taxativní výčet):

- a) fúze (§ 61 a násl.),
- b) rozdělení (§ 243 a násl.),
- c) převod jmění na společníka (§ 337 a násl.),
- d) změna právní formy (§ 360 a násl.) a
- e) přeshraniční přemístění sídla (§ 384f a násl.).

2. Tento komentář má za cíl přinést praktické rady a osvětlit sporná místa právní úpravy s akcentem na nečastější druhy přeměn, tedy fúze a rozdělení, a to zejména u společností s ručením omezeným a akciových společností jako nejčastějších druhů obchodních společností.

3. V rámci všech přeměn je třeba vždy zkoumat nejen ustanovení zákona o přeměnách, ale také občanského zákoníku, zákona o obchodních korporacích a dalších přímo použitelných předpisů pro jednotlivá odvětví (např. pracovní právo, finanční regulatorika, veřejné rejstříky), včetně přímo použitelných předpisů Evropské unie. Zároveň je potřeba zkoumat i příslušné vyhlášky, k datu tohoto komentáře, tedy vyhlášku č. 415/2011 Sb., vyhlášku č. 416/2011 Sb. a vyhlášku č. 323/2013 Sb.

II. Druhy přeměn

4. Volba druhu přeměny by měla být úzce provázána s důvody, pro které se obchodní korporace pro přeměnu rozhodla – tedy porozumění podnikání všech zúčastněných společností je zcela zásadním předpokladem pro komerčně úspěšnou přeměnu. V této fázi je třeba také vyhodnotit, zda navrhovaná přeměna není realizována pouze jako prostředek zneužití práva, či zda neexistuje trestněprávní rovina (např. probíhající trestní stíhání právnické osoby). Celou strukturu by měl také posoudit daňový poradce.

5. Pokud to opodstatňují potřeby zúčastněných společností, lze jednotlivé druhy přeměn pod body a) až e) v části I výkladu výše mezi sebou různě kombinovat (tedy pokud potřebám zúčastněných společností nepostačuje např. prosté rozdělení, lze použít rozdělení odštěpením sloučením). Základní formy přeměn uvedené níže zákon výslovně zmiňuje a jsme toho názoru, že jiné nepopsané formy by odporovaly taxativnímu výčtu a nejsou možné.

a) Fúze

- i) sloučením (zánik jedné nebo více obchodních korporací a přechod na nástupnickou),
- ii) splynutím (zánik dvou nebo více obchodních korporací a přechod na splynutím vzniklou nástupnickou).

Fúze může být vnitrostátní nebo přeshraniční.

b) Rozdělení

- i) rozštěpením (zánik rozdělované obchodní korporace),
- ii) odštěpením (přechod části jmění),
- iii) vyčleněním (přechod části jmění výměnou za podíly).

Rozdělení může být se vznikem nových společností nebo bez vzniku nových společností (sloučením).

6. Formy typů přeměn výše jsou tedy taxativně vymezeny, nicméně u jejich jednotlivých kombinací to neplatí doslova. Obecné pravidlo praxe je (a autor se k němu přiklání), že pokud lze nějakého výsledku dosáhnout souvislou řadou přeměn (ať už čistou formou přeměny, nebo zákonem předvídanou kombinací), mělo by být možné takovou operaci provést pomocí jednoho projektu přeměny a *de facto* tak v zákonných mantinelech vytvořit novou kombinaci jednotlivých základních forem. Jinými slovy, lze si představit také například fúzi sloučením se změnou právní formy, či rozdělení odštěpením sloučením se současným přechodem jmění na společníka a jiné obdobné kombinace.

Související ustanovení:

§ 61 a násl. – fúze, § 243 a násl. – rozdělení, § 337 a násl. – převod jmění na společníka, § 360 a násl. – změna právní formy, § 384f a násl. – přemístění sídla do zahraničí

Související předpisy:

směrnice 2017/1132, – § 138 a násl. a § 174 a násl. obč. zák., – vyhl. č. 415/2011 Sb., o písemnostech, které je osoba zúčastněná na přeshraniční přeměně povinna předložit notáři k vydání osvědčení pro zápis do obchodního rejstříku, – vyhl. č. 416/2011 Sb., o písemnostech, které je česká osoba zúčastněná na přeshraniční přeměně povinna předložit notáři k vydání osvědčení pro přeshraniční přeměnu, – vyhl. č. 323/2013 Sb., o náležitostech formulářů na podávání návrhů na zápis, změnu nebo výmaz údajů do veřejného rejstříku právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a o zrušení některých vyhlášek

Literatura:

DĚDIČ, J. Pojem a základní členění přeměn. In DĚDIČ, J., ŠTENGLOVÁ, I., KRÍŽ, R., ČECH, P. *Akciové společnosti*. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012.
DĚDIČ, J. Problémy nového zákona o přeměnách. *Právní zpravodaj*. 2008, č. 7.
DĚDIČ, J., LASÁK, J. Patnáct poznámek k současné právní úpravě přeměn obchodních korporací ve světle její připravované novelizace. *Obchodní právo*. 2022, č. 5.
DVOŘÁK, T. *Přeměny obchodních korporací*. Praha: Wolters Kluwer (dříve ASPI), 2015.

§ 2

[Povinnost zveřejnění údajů]

Povinnost zveřejnění údajů stanovená tímto zákonem je splněna jejich zveřejněním v Obchodním věstníku.

K § 2

1. Tam, kde zákon zakládá povinnost zveřejnit určité údaje, mohou tak zúčastněné obchodní korporace zpravidla učinit prostřednictvím Obchodního věstníku, a to na adrese www.ov.ihned.cz. Pozor je třeba věnovat lhůtám, kdy Obchodní věstník zveřejňuje podání až dva pracovní dny po přijetí. Aktuální výše poplatků jsou dostupné na stránkách Obchodního věstníku a odvíjejí se od délky oznámení (v době redakční závěrky tohoto komentáře 2 500 / 4 900 Kč za jednu, resp. více normostran textu).

2. V tomto kontextu stojí za pozornost novelizované znění § 33 a § 33a, kdy u osob zapisovaných do obchodního rejstříku již není vyžadováno zveřejnění oznámení o uložení projektu přeměny do sbírky listin formou oznámení v Obchodním věstníku. Prakticky tedy odpadá povinnost oznámení prostřednictvím Obchodního věstníku podávat.

3. Vedle zveřejnění určitých údajů v Obchodním věstníku rozlišoval zákon historicky také pojem „uverejnění“, které šlo zpravidla splnit zpřístupněním na internetových stránkách společnosti. Rozdíl mezi těmito pojmy do jisté míry smyla novelizace provedená zákonem č. 162/2024 Sb., a je tak třeba vždy náležitě posoudit formu, jakou se má informace dostat na veřejnost. To například znamená, že v souladu s § 33 odst. 3 považujeme za zveřejnění (zde projektu přeměny a upozornění pro věřitele podle § 33 odst. 1) také uložení projektu přeměny do sbírky listin, a nikoli pouze nahrání oznámení do Obchodního věstníku, jak předpokládá § 2. I přes tuto legislativně-technickou nedokonalost však lze změnu v § 33 považovat za přínosnou, jelikož velmi často odpadne nejen vícenáklad ve formě poplatků Obchodnímu věstníku, ale také časová omezení při uveřejňování, resp. zveřejňování projektu přeměny a souvisejících oznámení. K tomuto tématu podrobněji viz komentář k § 33 a násl. Nově se tedy ne všude, kde zákon o přeměnách požaduje zveřejnit určité údaje, bude postupovat podle § 2.

4. Vedle výše zmíněných povinností je třeba si dát pozor také na informační povinnosti podle zvláštních právních předpisů (např. povinnost informovat o přeměně odborovou organizaci a zaměstnance dle zákoníku práce, či dozorové orgány u tzv. regulovaných subjektů, jako jsou např. banky atp.).

Související ustanovení:

§ 33 – povinnosti zúčastněné osoby, § 33a – uveřejnění projektu přeměny a upozornění pro věřitele, § 386 – některá přechodná opatření

Literatura:

GRYGAR, O., TESARÍK, Ch. Nová forma přeměny a další změny zákona o přeměnách obchodních společností. *Právní prostor* [online]. 2024. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/clanky/obchodni-pravo/nova-forma-premeny-dalsi-zmeny-zakona-o-premenach-obchodnich-spolecnosti>
ŠAFRÁNEK, J., LAŠTOVIČKOVÁ, L., PODŠKUBKA, T., HLAVÁČ, J., PĚSNA, L. *Zákon o přeměnách obchodních společností a družstev: Praktický komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO125_2008CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

§ 3

[Výklad některých pojmů]

(1) Členským státem se pro účely tohoto zákona rozumí členský stát Evropské unie nebo jiný stát tvořící Evropský hospodářský prostor.

(2) Podnikatelem se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) osoba zapsaná v obchodním rejstříku,
- b) osoba, která podniká na základě živnostenského oprávnění,
- c) osoba, která podniká na základě jiného než živnostenského oprávnění podle zvláštních právních předpisů,
- d) osoba, která provozuje zemědělskou výrobu a je zapsána do evidence podle zvláštního právního předpisu, nebo
- e) zahraniční osoba (§ 59b), která má právo podnikat v jiném členském státě než České republice.

(3) Osobou zúčastněnou na přeměně se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) při fúzi nebo rozdělení zúčastněná společnost nebo zúčastněné družstvo (§ 63 a 245),
- b) při převodu jmění na společníka zanikající společnost a přejímající společník,

- c) při změně právní formy společnost nebo družstvo mění svou právní formu, nebo
d) při přeshraničním přemístění sídla právnická osoba přemísťující sídlo do České republiky nebo česká společnost nebo družstvo přemísťující sídlo do jiného státu.

(4) Kde se v tomto zákoně stanoví o představenstvu akciové společnosti, rozumí se tím i správní rada akciové společnosti.

Z důvodové zprávy:

K odst. 3 písm. d)

Současná úprava odstavce 3 písm. d) regulovala přeshraniční přemístění sídla obchodních korporací pouze do nebo z členských států EU nebo EHP. To v souvislosti s § 138 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) vedlo k otázkám, zda je možné přemístit sídlo obchodní korporace i do nebo z jiných, třetích států. Ačkoliv odborná literatura zůstávala roztržštěná, praxe se opatrně začala přiklánět k umožnění takového přeshraničního přemístění sídla, a to pouze na základě úpravy v občanském zákoníku. Tato úprava je oproti velmi komplexní úpravě zákona o přeměnách poměrně kusá a poskytuje malé množství záruk jak pro členy, tak pro další osoby přeměnou dotčené (zejm. zaměstnance a věřitele). Neboť by bylo nesyrové stanovovat náročné požadavky na přeměny v rámci států, které jsou součástí evropského prostoru svobody, bezpečnosti a práva, a zároveň ponechávat přemístění sídla do jiných států bez těchto požadavků, je vhodné použít režim zákona o přeměnách i na přeshraniční přemístění sídla do nebo ze států mimo EU a EHP. Proto je nutné definici osoby zúčastněné na přeměně upravit tak, aby zahrnovala i případné společnosti ze států mimo EU a EHP. Navrhovaná úprava jde nad rámec požadavků směrnice, která může regulovat pouze vztahy v rámci EU, resp. EHP.

K odst. 4

Navrhuje se zakotvit obecné pravidlo, že všude tam, kde zákon o přeměnách stanoví o představenstvu akciové společnosti, rozumí se tím i správní rada, která u akciových společností s monistickou strukturou řízení plní i funkce představenstva.

K § 3

1. Výklad pojmů obsažených v odst. 1 „členské státy EU/EHP“ a odst. 2 „podnikatel“ v praxi problémy nečiní. Doporučit lze vždy zkontrolovat aktuální seznam členů Společenství. Z praxe je pak zřejmé, že většina osob účastnících se přeměn je zapsána v obchodním rejstříku, a bude tak podnikatelem už podle odst. 1 písm. a) komentovaného ustanovení.

2. Zásadní je pojem „osoba zúčastněná na přeměně“. Tento pojem je kromě odstavce 3 používán také dále v textu zákona pro jednotlivé druhy přeměn. Nově je v § 3 postaveno najisto, že přemístit sídlo je možné nejen v rámci EU/EHP, ale do jakéhokoli třetího státu (samozřejmě za současného splnění dalších zákonných podmínek).

3. Zde se tedy zákonodárce přiklonil ke smluvní volnosti a potvrdil stále častější praxi, kdy zejména obchodní společnosti potřebovaly možnost přesouvat sídlo i mimo EU/EHP a naopak. Tato praxe dále nabyla na významu zejména s odchodem Velké Británie z Evropské unie.

4. Kosmetická změna v odstavci 4 by v praxi neměla činit problémy, jelikož se pouze staví na roveň dualistická a monistická struktura akciové společnosti. Tento fakt byl praxí dovozován a nedocházelo k rozporům, tedy tuto změnu lze považovat pouze za legislativně-technické doplnění textu zákona.

Související ustanovení:

§ 59b – zahraniční osoba, § 63 – rozdíly mezi sloučením a splynutím, § 245 – zúčastněné společnosti nebo družstva

Související předpisy:

§ 138 a násl. a § 420 a násl. obč. zák., – živnostenský zákon, – zák. č. 252/1997 Sb., o zemědělství

Literatura:

SMÍTAL, J. Novela zákona o přeměnách obchodních společností. *Epravo.cz* [online]. 2024. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/novela-zakona-o-premenach-obchodnich-spolecnosti-118299.html>

§ 4**[Přeměna po vstupu do likvidace]**

(1) Nebylo-li dosud započato s rozdělováním likvidačního zůstatku, je přeměna společnosti nebo družstva přípustná i v případě, že společnost nebo družstvo již vstoupily do likvidace,

- a) rozhodnutím společníků, valné hromady nebo členské schůze,
- b) uplynutím doby, na kterou byla založena,
- c) dosažením účelu, pro který byla založena, nebo
- d) rozhodnutím soudu o zrušení společnosti nebo družstva s likvidací, jestliže soud zrušil své rozhodnutí o zrušení společnosti nebo družstva.

(2) Činnosti směřující k přeměně společnosti nebo družstva, které jsou v likvidaci, zabezpečuje statutární orgán této společnosti nebo družstva.

(3) Přeměňuje-li se společnost nebo družstvo, které jsou v likvidaci z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. b) nebo c) a které nemají při přeměně zaniknout, musí projekt přeměny obsahovat též změnu zakladatelského právního jednání týkající se doby jejich trvání nebo účelu, pro který byly založeny.

(4) Přeměňuje-li se společnost nebo družstvo, které jsou v likvidaci z některého z důvodů uvedených v odstavci 1, likvidace se ukončuje dnem, kdy společníci nebo příslušný orgán společnosti nebo družstva schválili přeměnu.

(5) Likvidace se obnovuje dnem právní moci rozhodnutí soudu o neplatnosti

- a) projektu přeměny, nebo
- b) usnesení valné hromady o schválení přeměny, usnesení členské schůze o schválení přeměny, usnesení shromáždění delegátů o schválení přeměny, rozhodnutí společníků mimo valnou hromadu o schválení přeměny, rozhodnutí jediného společníka o schválení přeměny, nebo souhlasu společníků veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti s přeměnou (dále jen „neplatnost rozhodnutí o schválení přeměny“).

(6) Likvidace se obnovuje i

- a) dnem, kterým uplyne doba 12 měsíců od rozhodného dne fúze, rozdělení nebo převodu jmění na společníka, nebyl-li v této době podán návrh na zápis fúze, rozdělení nebo převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku,
- b) nabytím právní moci rozhodnutí soudu, kterým zamítne návrh na zápis přeměny do obchodního rejstříku, nebo
- c) dnem, v němž uplyne doba 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí soudu, kterým odmítne návrh na zápis přeměny do obchodního rejstříku, ledaže je v této lhůtě podán návrh na zápis téže přeměny znovu.

Z důvodové zprávy k zák. č. 125/2008 Sb.:

Z ustanovení § 69 obch. z. se přejímá dosavadní stav se zohledněním přijetí nového zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), a to že přeměnu je možno při splnění zákonných podmínek realizovat i u subjektu v úpadku nebo u subjektu, který byl již zrušen.

Z důvodové zprávy k zák. č. 355/2011 Sb.:

Je-li připravována přeměna v době, kdy je společnost v likvidaci, mohlo by být sporné, kdo má činit právní úkony směřující k přeměně společnosti nebo družstva v likvidaci. Návrh vyjasňuje, že ačkoliv kroky směřující k přeměně se realizují rovněž formou právních úkonů (viz zejména vyhotovení projektu přeměny), nespádají do působnosti likvidátora, jak by mohlo plynout z obecné úpravy v obchodním zákoníku, nýbrž do „zbytkové“ působnosti statutárního orgánu přeměňované obchodní společnosti či družstva v likvidaci. Do působnosti likvidátora se tyto kroky nejenže nehodí, když nesměřují k likvidaci, likvidátor na nich zpravidla ale ani nebude mít zájem.

V novém odstavci 3 se řeší problém přeměny společností a družstev, které vstoupili do likvidace protože uplynula doba, na kterou byly založeny nebo byl naplněn účel, pro který byly založeny. Ani jako důsledek přeměny nelze tolerovat stav, že zde bude společnost či družstvo, u níž uplynula doba či se naplnil účel, pro který byla založena, aniž taková společnost či družstvo po provedené přeměně opětovně vstoupí do likvidace. Řešení musí spočívat v tom, že společníci či příslušný orgán společnosti spolu s přeměnou odsouhlasí též odpovídající změnu zakladatelského dokumentu a tím též odstraní důvod pro pokračování likvidace. V opačném případě není možné takovou přeměnu provést.

V novém odstavci 5 je upraven případ, kdy soud rozhodne o neplatnosti projektu přeměny, nebo nebude včas podán návrh na zápis přeměny do obchodního rejstříku nebo bude takový návrh pravomocně zamítnut. Tuto situaci dosavadní zákon nijak neupravuje. Při tom je však sporné, zda společnost nebo družstvo, u nichž byla likvidace ukončena schválením přeměny, mohou dále pokračovat ve své činnosti nebo se vracejí do stavu likvidace. Vznikají tak nejasnosti ohledně dalšího osudu likvidace, jestliže k přeměně vzor takového schválení nakonec nedojde. To otevírá prostor i k možným zneužitím procesu přeměny k ukončení likvidace bez toho, aby k přeměně reálně došlo (zejména tam, kde o ukončení likvidace může rozhodnout jedině soud). Návrh vyjasňuje, že bude-li proces přeměny nevratně zmařen, likvidace se od počátku obnoví a s tím pomínou též účinky rozhodnutí soudu o ukončení likvidace. K potřebě zavedení legislativní zkratky „neplatnost rozhodnutí o schválení přeměny“ v tomto ustanovení a k vymezení této zkratky viz odůvodnění k § 52 odst. 1 ZPřem.

K odst. 1

1. Zákon obecně připouští přeměnu společnosti či družstva v likvidaci. Přeměna je u těchto obchodních korporací možná pouze za předem vymezených situací, při jakých se korporace do likvidace dostala, a pouze pokud se nepočalo s rozdělováním likvidačního zůstatku. To vychází z pomyslné časové osy likvidace při rušení právnické osoby, kdy rozdělení podílu na likvidačním zůstatku je jedním z posledních kroků likvidace. To odpovídá textaci § 170 obč. zák. a § 187 obč. zák., tedy časovému bodu, kdy již nelze zrušit rozhodnutí o likvidaci.

K odst. 1 písm. a) až c)

2. V praxi nejčastější bude situace uvedená pod písm. a), tedy rozhodnutím členů obchodní korporace (změna situace, nový impuls, vstup investora atp.).

3. Ostatní důvody pod písm. b) a c) jsou užívány spíše sporadicky, jelikož stále existuje pouze minimum obchodních korporací, které jsou zakládány na určitou dobu nebo za specifickým účelem (i když to zákon samozřejmě nevylučuje).

K odst. 1 písm. d)

4. Ohledně možnosti provést přeměnu po zrušení rozhodnutí soudu o zrušení společnosti nebo družstva s likvidací se nabízí otázka, zda nejde o nadbytečné ustanovení, jelikož z logiky věci plyne, že po zrušení takového rozhodnutí soudu se již nebude jednat o společnost v likvidaci. Nabízí se také otázka, zda se zde zákonodárce pouze držel struktury § 171 obč. zák., kde jsou vyjmenovány situace, kdy se právnická osoba zrušuje s likvidací, nebo zda má text hlubší význam.

5. Vzhledem k tomu, že zákon dává soudní soustavě pouze minimum prostoru pro revokaci rozhodnutí o zrušení obchodní korporace s likvidací (což plyne také ze sankční povahy tohoto institutu), lze mít za to, že případ přeměny podle § 4 odst. 1 písm. d) (ve spojení s § 4a) bude vyjma opravných prostředků jednou z mála situací, kdy soud může své rozhodnutí o zrušení obchodní korporace s likvidací zrušit.

6. Ač v praxi sporadicky využívaný institut, přesto lze procesně použít s cílem zvrátit rozhodnutí o zrušení. Toho bude možné dosáhnout pouze u společností, které se účastní přeměny. Pro zrušení rozhodnutí soudu o zrušení společnosti musí být splněny podmínky vypočtené v § 4a, tedy (i) pominul důvod zrušení, (ii) nedošlo k výmazu z obchodního rejstříku a (iii) byl soudu předložen projekt přeměny.

7. V této věci lze odkázat zejména na usnesení NS 29 Cdo 419/2012, či usnesení NS 27 Cdo 1135/2017, č. 36/2019 Sb. NS.

K odst. 2 až 4

8. Má-li dojít k přeměně osoby v likvidaci, bude veškeré činnosti zajišťovat (tak jako u přeměn osob, které nejsou v likvidaci) statutární orgán. Zde může docházet ke zmatení, zda se bude na přeměně podílet také likvidátor coby statutární orgán *sui generis* podle § 193 obč. zák. Vzhledem ke znění důvodové zprávy a navázanosti rekonstrukce soukromého práva z roku 2014 na starou právní úpravu má autor za to, že zákonodárce zde měl na mysli statutární orgán v úzkém smyslu slova (tedy v případě společnosti v likvidaci vylučující likvidátora). Opačný závěr by šel proti smyslu a účelu institutu likvidátora, jehož kroky mají vždy směřovat pouze k likvidaci společnosti (§ 196 odst. 1 obč. zák.).

9. Odstavec 3 pak staví najisto, že je třeba změnit zakladatelské právní jednání osoby v likvidaci, která by měla zaniknout z důvodu uplynutí času či splnění účelu. Tato úprava dává smysl, jelikož pouze změnou zakladatelského právního jednání lze docílit zániku důvodů pro zrušení osoby s likvidací. Zde lze doporučit zápis takové skutečnosti notářem podle části třetí zákona o veřejných rejstřících, jelikož rychlost a právní jistota přímého zápisu zpravidla převáží nad zvýšenými náklady za služby notáře (zejména když služby notáře budou často vyžadovány i v souvislosti se samotnou přípravou projektu přeměny, viz zejména § 15 odst. 4).

10. Schválením přeměny se ukončuje likvidace společnosti. Okamžik, kdy dochází ke schválení přeměny, se liší v závislosti na typu obchodní korporace a zákon tyto případy rozebírá podrobně v § 16 (veřejná obchodní společnost a komanditní společnost), § 17 a násl. (společnost s ručením omezeným), § 21 a násl. (akciová společnost) a § 23 (družstvo).

K odst. 5 a 6

11. Za situace, kdy byla likvidace ukončena pouze z důvodu přeměny obchodní korporace, dojde k obnovení likvidace, pokud takový důvod odpadne. Zákon zde dává dva základní důvody obnovení likvidace: (i) soud rozhodnutím *de facto* zruší přeměnu (odst. 5),